

Acum, cînd aniversăm 70 de ani de la realizarea statului național unitar, putem afirma cu îndreptățită mîndrie că numai socialismul a reușit să asigure ridicarea generală a bunăstării poporului, să asigure întărirea independenței, a suveranității, să înfăptuiască năzuințele de veacuri ale poporului nostru la o viață mai bună, liberă, independentă.

SALA DE
LECTURA

PROLETARI DIN TOATE TĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LVIII Nr. 14 396

Joi 1 decembrie 1988

8 PAGINI — 1 LEU

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

la încheierea ședinței comune a Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a organismelor democratice și organizațiilor de masă și obștești

Stimați tovarăși,

Ședința comună a Plenarei Comitetului Central, a conducătorilor organismelor democratice și organizațiilor de masă și obștești prezintă un înalt forum al democrației muncitorești-revoluționare, în care activul și cadrele de bază ale partidului și ale tuturor sectoarelor de activitate au dezbătut cele mai importante probleme ale construcției socialiste din patria noastră și au adoptat, într-o deplină unanimitate, hotărîri privind perfecționarea conducerii întregii activități, în vederea îndeplinirii neabătute a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare fermă a patriei noastre spre comunism! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceașescu — P.C.R.!", „Ceașescu și poporul!").

La lucrările înaltului forum democratic au participat peste 4.300 de activiști de partid și de stat din toate sectoarele și au luat cuvîntul, în plen și în consiliile organismelor democratice, 342 de participanți, care au analizat, critic și autocritic, activitatea din diferite sectoare, au făcut sute de propuneri și s-au pronunțat pentru perfecționarea muncii tuturor organelor de partid, de stat și ale democrației muncitorești-revoluționare, în concordanță cu noile cerințe ale construcției socialiste din România. (Aplauze puternice, prelungite).

Iată de ce putem afirma că marea forum democratic — format din cadrele de bază ale partidului, ale statului, ale organismelor de

mocratice și organizațiilor de masă — a devenit o adevărată Conferință Națională, care încheie, într-o deplină unanimitate, dezbaterile largi care au avut loc în partid și în întreaga societate, cu privire la stadiul actual al societății socialiste românești și la perspectivele dezvoltării viitoare a patriei noastre pe drumul socializmului, al îndeplinirii visului de aur — a comunismului! (Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceașescu — P.C.R.!", „Ceașescu, eroism — România, comunism!").

Lucrările înaltului forum democratic reprezintă expresia unității dialectice dintre conducerea partidului și organele de stat, organismele democratice și organizațiile de masă, sintetizează, într-o formă nouă, rolul conducător al partidului în toate sectoarele, în întreaga noastră societate. (Aplauze puternice, prelungite).

Deplină unanimitate în care s-au desfășurat dezbaterile și s-au adoptat hotărîrile și documentele reflectă, de fapt, unanimitatea cu care întregul partid și poporul îndeplinesc neabătut și sint hotărîre să dea viață politicii interne și externe a partidului nostru. (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceașescu — P.C.R.!", „Ceașescu și poporul!").

Acum, la încheierea dezbaterilor, putem afirma cu deplină temei că de necesară a fost organizarea acestei largi dezbateri în partid, în întreaga societate și în cadrul acestui larg forum al cadrelor și activului de bază din toate domeniile de activitate, pentru înțelegerea mai bună a stadiului actual al societății româ-

nești și, mai cu seamă, pentru trasarea perspectivelor și căilor de activitate în vederea înaintării ferme a României spre cele mai înalte culmi de progres și civilizație. (Aplauze și urale puternice, îndelungate).

Dînd o înaltă apreciere drumului revoluționar de luptă și muncă, marilor realizări obținute sub conducerea partidului nostru comunist în făurirea orînduirii socialiste, în cadrul forumului s-a evidențiat, cu toată satisfacția, că societatea socialistă românească a ajuns la un înalt stadiu de dezvoltare, care dă perspective minunate pentru îndeplinirea Programului partidului și înaintarea fermă a întregii noastre națiuni spre visul de aur al omenirii — deci și al poporului nostru — spre comunism! (Aplauze puternice, urale; se scandează îndelung „Ceașescu și poporul!", „Ceașescu, România — stîmna noastră și mîndria!").

Trebuie să subliniem, încă o dată, că toate mările realizări în construcția socialistă, îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, demonstrează justetea liniei generale a partidului nostru, care a aplicat și aplică creator legile obiective, principiile socialismului științific la condițiile și realitățile României.

Toate acestea demonstrează că partidul nostru și-a îndeplinit și își îndeplinește cu cinste misiunea istorică încredințată de popor, că întărirea rolului conducător al

(Continuare în pag. a III-a)

HOTĂRÎREA

cu privire la aprobarea Expunerii tovarășului Nicolae Ceașescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și adoptarea ei ca Program de muncă și acțiune revoluționară al partidului, al întregului popor

În pagina a II-a

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU la Plenara Consiliului Național al Frontului Democratiei și Unității Socialiste

Stimați tovarăși și prieteni,

Plenara Consiliului Național al Frontului Democratiei și Unității Socialiste a dezbătut și aprobat, în deplină unanimitate, toate proiectele de lege privind dezvoltarea economică-socială a patriei noastre, care urmează să fie prezentate spre aprobare Marii Adunări Naționale.

În aceste documente — care privesc planul de dezvoltare economică-socială pe 1989, planul agriculturii și bugetul de stat, precum și programul de autoaprovizionare — sînt cuprinse orientările principale privind dezvoltarea activității economico-sociale pe anul viitor, în strînsă concordanță cu prevederile planului cincinal 1986—1990, cu hotărîrile Congresului al XIII-lea și ale Conferinței Naționale.

Sîntem la încheierea celui de-al treilea an al acestui cincinal. În general, pe primii trei ani, avem rezultate bune în toate sectoarele de activitate, deși, trebuie să spunem deschis, că ele nu sînt la nivelul prevederilor planului cincinal, dar reprezintă o creștere importantă.

Planul pe anul viitor are o importanță deosebită pentru realizarea întregului cincinal. De aceea este necesar ca toate organizațiile membre ale Frontului Democratiei și Unității Socialiste, toți cei care, într-un mod sau altul, contribuie la îndeplinirea programelor de dezvoltare economică-socială trebuie să treacă, cu toată fermitatea, la temeinică pregătire a planului pe anul viitor, acționînd, totodată, pentru încheierea în cele mai bune condiții a acestui an. Să facem astfel încît, din prima zi a noului an, să asigurăm realizarea în cele mai bune condiții a planurilor și programelor de dezvoltare în toate domeniile de activitate!

Așa cum reiese din prevederile

planurilor pe care le-am aprobat, dispunem de tot ce este necesar: avem o bună bază materială și aș dori să subliniez — în primul rînd — că avem o minunată clasă muncitoare, o țărănimă, o intelectualitate, un minunat popor care, în deplină unitate, acționează ferm, sub conducerea Partidului Comunist Român — forța politică conducătoare a societății noastre — pentru a asigura ridicarea României pe holul culmi de progres și civilizație. (Aplauze puternice, prelungite).

Am vorbit pe larg, la marea forum democratic care și-a încheiat astăzi lucrările, de realizările de pînă acum, de perspectivele dezvoltării viitoare. Cred că ele sînt bine cunoscute de toți participanții la plenara noastră și de aceea nu doresc să mai mă opresc asupra lor.

Cu deplină temel, s-a subliniat, de cei care au luat cuvîntul astăzi, că mările realizări pe care le-am obținut în dezvoltarea economică-socială, în construcția socialistă, în ridicarea activității științifice, a învățămîntului, culturii, în formarea conștiinței revoluționare și în ridicarea nivelului de trai material și spiritual al poporului demonstrează, cu puterea faptelor de neîngăduit, forța unui popor care a lăsat pentru totdeauna asupra sa și exploatarea, care a devenit stăpîn pe destinele sale și își făurește în mod liber propriul său viitor, viitorul socialist și comunist. (Aplauze puternice, prelungite; se scandează „Ceașescu — P.C.R.!", „Ceașescu și poporul!").

Disponem de un larg cadru democratic de participare la conducerea tuturor sectoarelor de activitate a tuturor oamenilor muncii, a tuturor categoriilor sociale. Însuși Frontul Democratiei și Unității Socialiste reprezintă un cadru larg democratic, în care toți cetățenii patriei noastre sînt reprezentați prin organizațiile și organisme-

mele lor și își spun deschis părerea asupra tuturor problemelor privind politica internă și externă a țării noastre. Faptul că, în deplină unanimitate, Consiliul Național al F.D.U.S. a adoptat astăzi toate documentele pe care le-a dezbătut demonstrează strînsa unitate în care întreaga noastră națiune este hotărîtă să acționeze neabătut pentru a asigura dezvoltarea continuă a forțelor de producție, a tuturor sectoarelor de activitate, ridicarea nivelului de trai, material și spiritual, și, pe această bază, creșterea forței materiale și spirituale a națiunii noastre, înaintarea ei fermă spre visul de aur, înțărirea continuă a independenței și suveranității României! (Aplauze puternice, prelungite).

Doresc să atrag atenția asupra programului de autoconducere și autoaprovizionare. După cum ați putut constata, el asigură o bună bază materială pentru satisfacerea în bune condiții a necesităților întregului nostru popor, în toate domeniile de activitate. Acum, hotărîrile este să luăm toate măsurile pentru realizarea în cele mai bune condiții a prevederilor acestui program.

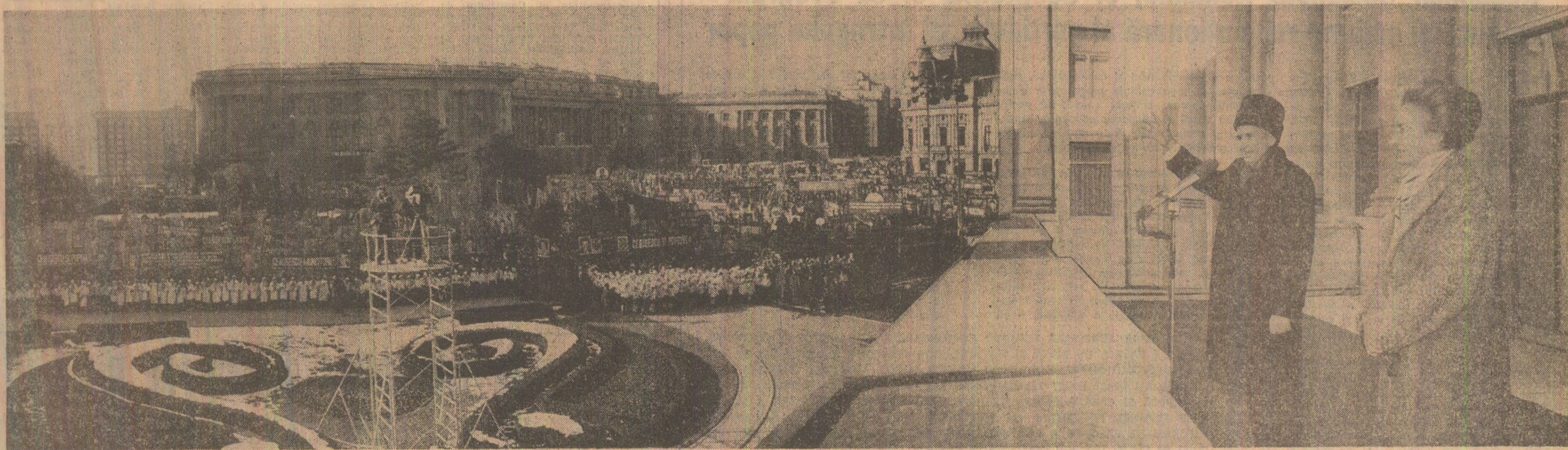
Cred că ați reținut — referindu-mă la problemele alimentare — că s-a pornit de la necesitatea ca, în raport de populația fiecărui județ, să se asigure efectivele de animale pentru fiecare județ, care să fie în grija consiliilor populare, a organelor locale din toate domeniile.

Am pornit de la faptul că, reall-zind greutatea — nu prea mare — la tăiere, stabilită prin lege, asigurăm o bună aprovizionare cu carne și produse din carne pentru întreaga populație. Județele care vor realiza o creștere mai mare a greutatei animalelor vor beneficia de întreaga cantitate de

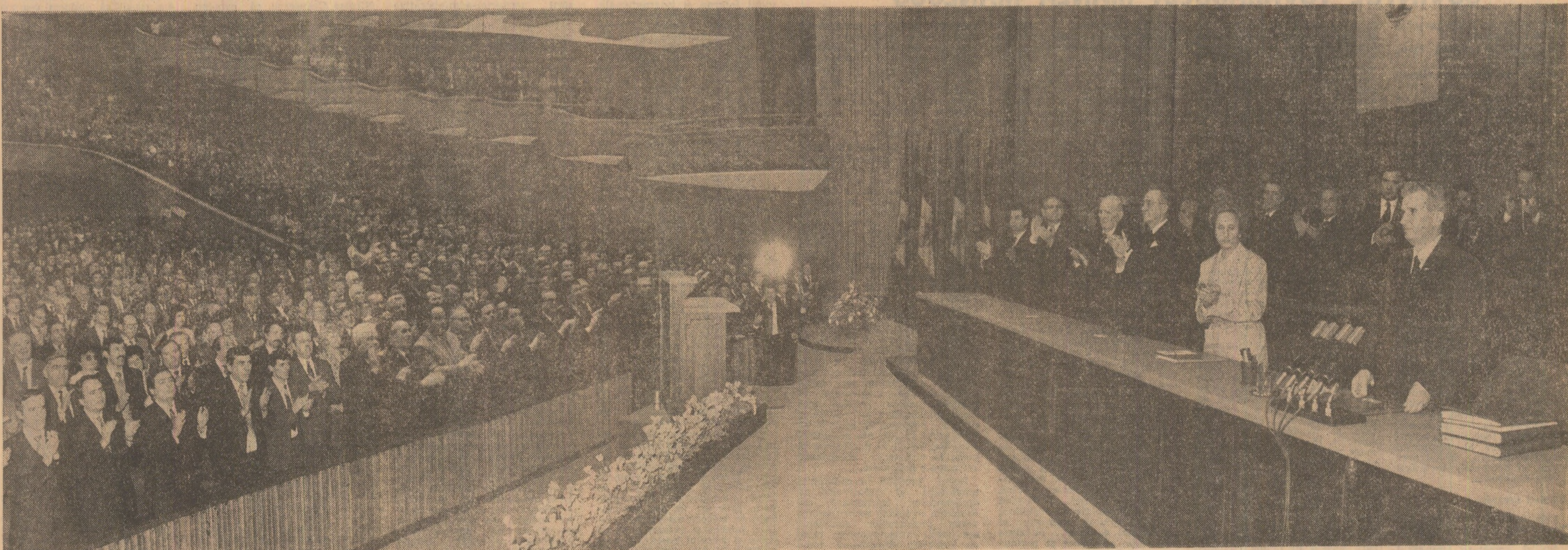
(Continuare în pag. a II-a)

IMPRESIONANT OMAGIU ANIVERSĂRII MARII UNIRI

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

partidului reprezintă garanția supremă a mersului neabătut înainte al patriei noastre. (Urale și aplauze puternice; se scandează îndelung „Ceaulescu, România — stîmna noastră și mindria!” „Ceaulescu și poporul!”).

Pe drept cuvînt s-a subliniat, în același timp, că toate marile realizări obținute sînt rezultatul muncii pline de abnegație a clasei muncitoare, fără număr, intelectualității, a tuturor oamenilor muncii, a întregului nostru popor, care, într-o deplină unitate, a înfăptuit și înfăptuiește neabătut politica internă și externă a partidului și statului nostru.

Tată de ce acum, la încheierea acestor largi dezbateri și a lucrărilor forumului nostru democratic, doresc să adresez, pentru toate aceste mărețe înfăptuiri, cele mai calde felicitări clasei noastre muncitoare, tărînilor, intelectualității, întregului popor, împreună cu urarea de noi și noi succese în realizarea programelor de dezvoltare economică-socială, de ridicare a patriei spre noi culmi de progres și civilizație, de bunăstare și fericire, de întărire a independenței și suveranității României! (Urale și aplauze puternice, prelungește; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!” „Ceaulescu, România — stîmna noastră și mindria!”).

Stimați tovarăși,

În cadrul lucrărilor sale, înaltul forum democratic a dezbătut și aprobat planurile de dezvoltare economică-socială pe anul 1989, care au un rol de importanță deosebită în realizarea celui de-al 8-lea plan cîcinal.

Într-o deplină unanimitate au fost aprobate prevederile planurilor, măsurile în vederea înfăptuirii neabătute a programelor de organizare și modernizare, de normare economică-financiară, de ridicare a calității și nivelului tehnic al producției, de creștere a productivității muncii, a eficienței economice în toate sectoarele.

Pe drept cuvînt s-a acordat o atenție deosebită activității privind dezvoltarea relațiilor economice internaționale și realizarea în cele mai bune condiții a planului de export pe acest an, pe anul viitor și pe întregul cîcinal.

Este necesar să punem în centrul activității ridicarea continuă a calității și a nivelului tehnic al produselor, să facem astfel încît, în cîcinalul următor, produsele românești să ocupe un loc de frunte, și, în multe domenii, să fie pe primul plan din punct de vedere al calității și nivelului tehnic. Dispunem de o minunată clasă muncitoare, cu o înaltă pregătire, de buni tehnicieni, de ingineri, de oameni de știință; avem o puternică bază materială, o industrie modernă. Avem deci tot ceea ce e necesar pentru a realiza o pro-

ducție de înaltă calitate, competitivă cu cele mai bune pe plan mondial — și trebuie să realizăm aceasta! (Aplauze puternice, prelungește).

Se poate spune că întregul forum democratic a subliniat necesitatea creșterii mai puternice a rolului cercetării, a științei, în toate sectoarele, a perfecționării activității de învățămînt, de ridicare continuă a nivelului profesional, tehnic, științific, cultural al tuturor cadrelor, al tuturor oamenilor muncii.

Cu deplină temei s-a subliniat că, numai pe baza celor mai noi cerceri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii universale, se poate asigura înfăptuirea neabătută a planurilor și programelor de dezvoltare economică-socială, de ridicare continuă a patriei noastre pe noi culmi de progres, de creștere continuă a nivelului de trai, material și spiritual, al poporului.

Într-o deplină unanimitate a fost adoptat programul privind autoconducerea și autoaprovizionarea, care asigură baza materială pentru îmbunătățirea aprovizionării în toate domeniile de activitate.

Acum este necesar să fie luate toate măsurile pentru a realiza, în cele mai bune condiții, prevederile acestui program. Aș atrage în mod deosebit atenția tuturor organelor centrale, ministerelor, consiliilor populare și comitetelor județene de partid de a acorda o grijă deosebită, permanentă, realizării prevederilor programului de autoaprovizionare centrală și locală, bunei aprovizionări a populației în spiritul politicii partidului nostru, în care omul constituie obiectivul central, bunăstarea și fericirea poporului reprezintă esența politicii partidului, a societății socialiste pe care o edificăm în România. (Urale și aplauze puternice, prelungește; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!”).

Prin adoptarea, în deplină unanimitate, a orientărilor pentru cel de-al 9-lea plan cîcinal și pentru decenii anilor 1991-2000 și, în unele domenii, și pentru primul deceniu al secolului al XXI-lea, dispunem de minunate perspective privind dezvoltarea continuă a patriei noastre, de înfăptuire neabătută a Programului partidului, de ridicare a României la un nivel tot mai înalt de civilizație. Tot ceea ce am realizat pînă acum, hotărîrea fermă de a întări propria noastră societate — de stat și cooperativă —, de a perfecționa activitatea ideologică, politico-educativă, de formare a omului nou, de creștere a rolului partidului ca forță politică conducătoare — centrul vital al întregii națiuni — dau garanția că tot ceea ce ne propunem se va realiza prin muncă unită a întregului nostru popor.

Acum este necesar să trecem cu toată hotărîrea la activitatea organizatorică, politică, în vederea înfăptuirii în viață a planurilor și

programelor, a orientărilor de largă perspectivă pînă în anul 2000!

Perfecționarea conducerii tuturor sectoarelor de activitate impune, ca o necesitate vitală, buna funcționare a organismelor democratice muncitorești-revoluționare. Totodată, aceasta impune ca fiecare activist al partidului și al statului, cadrele din toate domeniile să acționeze, în orice împrejurări, în spiritul înaltei răspunderi revoluționare, să pună pe primul plan respectarea și înfăptuirea neabătută a hotărîrilor partidului, a legilor țării, întărind continuu a legalității, a ordinii și disciplinei, în toate sectoarele de activitate. (Aplauze puternice, prelungește).

Se impune să acționăm cu toată fermitatea în vederea aplicării neabătute a principiilor etice și echității socialiste, să creăm un larg curent de masă pentru a munci și a trăi în spirit revoluționar, în spirit comunist! (Vii și puternice aplauze).

De asemenea, este necesar să acționăm cu toată hotărîrea în direcția perfecționării conducerii societății, pe baza planului național unic de dezvoltare a tuturor sectoarelor de activitate.

Reglementarea producției, a prețurilor și a altor domenii nu poate fi lăsată la voia întâmplării, nu poate fi lăsată să fie reglementată de corințele sau jocul pieței!

Apariția unor greutăți în dezvoltarea socialistă nu trebuie să ducă în nici un fel la panică, la pierderea încrederii în forțele clasei muncitoare, ale poporului, în socialism. A acționa pentru perfecționarea continuă a socialismului presupune să mergem înainte, nu înapoi la forme capitaliste. Este necesar să pornim întotdeauna de la întărirea rolului clasei muncitoare, a alianței muncitorilor cu țărînimii, cu intelectualitatea, cu toți oamenii muncii, cu întregul popor, deoarece numai în asemenea împrejurări clasa muncitoare, socialismul se vor putea afirma cu întreaga lor forță! (Vii și puternice aplauze). Numai în asemenea împrejurări partidul își poate îndeplini în cele mai bune condiții misiunea sa de conducere a măreței opere de făurire a socialismului și comunismului!

A fi revoluționar, a fi comunist înseamnă a fi întotdeauna în primele rînduri ale luptei împotriva vechiului, a tot ce s-a perimat și nu mai corespunde noii etape de dezvoltare, înseamnă a acționa cu toată fermitatea pentru promovarea noului, a spiritului și concepției revoluționare în toate domeniile de activitate!

Doresc să subliniez încă o dată necesitatea perfecționării și întăririi continue a rolului partidului ca forță politică conducătoare — centrul vital al întregii națiuni.

Trebuie să avem permanent în vedere că partidul poartă — și

trebuie să poarte — deplină răspundere pentru realizarea programului său.

Și în ilegalitate, în condițiile luptei grele, partidul a fost în primele rînduri. Comuniștii au fost în primele rînduri în organizarea luptelor maselor populare, nu s-au temut nici de temniți, nici de lagăre, nu au dat înapoi nici în fața plutonului de execuție, au acționat ca revoluționari ce trebuie să înfăptuiască idealurile mărețe pentru care s-au înrolat în rîndurile partidului comunist, în rîndurile celor ce și-au propus — prin lupta lor — să realizeze o nouă orînduire socială. Cu altă mai mult, în condițiile cînd partidul reprezintă forța conducătoare și și-a asumat conducerea în societate împreună cu întregul popor, partidul, comuniștii trebuie să fie în primele rînduri, să nu se dea înlăturii de la nici o greutățe, pentru că numai așa își vor îndeplini misiunea, numai așa vor putea asigura înfăptuirea programului pentru care au luptat și luptă, într-o deplină unitate. (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!”).

Stimați tovarăși,

Întregul nostru popor aniversază anul acesta, la 1 decembrie, împlinirea a 70 de ani de la Unirea Transilvaniei cu țara și formarea statului național unitar român. Această măreț victorie a luptei îndelungate a reprezentat împlinirea năzuințelor de veacuri ale întregului nostru popor. (Aplauze puternice, prelungește).

Însăși natura — care de mil de ani asigură existența pe aceste meleaguri a poporului român —, soarele însuși a ieșit astăzi zîmbitor, să participe, împreună cu poporul nostru, la această mare sărbătoare, dorind, parcă, să sublinieze că nu a fost cîntecul român care să nu doarească unitatea statului nostru național! (Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceaulescu și poporul!”).

De la tribuna înaltului forum democratic, aducem un cald omagiu tuturor celor care au contribuit, prin activitatea și jertfa lor, la realizarea statului național unitar. Încă o dată, doresc să aduc, în primul rînd, cel mai înalt omagiu întregului nostru popor, adevăratul făuritor al istoriei, al prezentului și viitorului națiunii noastre, garanția constrîngerii cu succes a socialismului și comunismului în România! (Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceaulescu și poporul!” „Ceaulescu — P.C.R.”).

Este adevărat că orînduirea burgheză-mosieră nu a soluționat problemele fundamentale ale dezvoltării societății românești conform cerințelor participanților de la Alba Iulia, ale întregului popor. Realizarea deplină egalității în drepturi, dezvoltarea forțelor de producție și ridicarea nivelului de trai, material și spiritual, al poporului s-au înfăptuit numai o dată cu făurirea societății socialiste în patria noastră, ceea ce demonstrează, încă o dată, că numai în condițiile lichidării exploatarei și opresiunii, în condițiile în care poporul devine cu adevărat stăpîn pe destinele sale se pot înfăptui, în cele mai bune condiții, năzuințele de bunăstare, de libertate, independență și fericire ale întregii națiuni! (Vii și puternice aplauze).

La cea de-a 70-a aniversare a formării statului național unitar român, să facem legămînt că vom acționa cu întreaga răspundere față de interesele poporului, pentru întărirea continuă a independenței și suveranității României, pentru dezvoltarea tot mai puternică a forțelor de producție, a științei, culturii, învățămîntului, pentru formarea omului nou — constructor conștient al socialismului și comunismului — că vom acționa întotdeauna pentru bunăstarea și fericirea întregului popor, pentru măreția României, în societatea comunistă! (Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceaulescu și poporul!” „Ceaulescu — P.C.R.”).

Este adevărat că orînduirea burgheză-mosieră nu a soluționat problemele fundamentale ale dezvoltării societății românești conform cerințelor participanților de la Alba Iulia, ale întregului popor. Realizarea deplină egalității în drepturi, dezvoltarea forțelor de producție și ridicarea nivelului de trai, material și spiritual, al poporului s-au înfăptuit numai o dată cu făurirea societății socialiste în patria noastră, ceea ce demonstrează, încă o dată, că numai în condițiile lichidării exploatarei și opresiunii, în condițiile în care poporul devine cu adevărat stăpîn pe destinele sale se pot înfăptui, în cele mai bune condiții, năzuințele de bunăstare, de libertate, independență și fericire ale întregii națiuni! (Vii și puternice aplauze).

Lozincă lăsată de făuritorii socialismului științific „Proletarii din toate țările, uniți-vă!” continuă să fie actuală. Este adevărat, ea

Stimați tovarăși,

Pornind de la aprobarea unanimă a politicii internaționale a partidului și statului nostru, doresc încă o dată să asigur pe prietenii noștri de peste hotare, toate popoarele și statele europene și din întreaga lume că România socialistă va acționa și în viitor, cu toată fermitatea, pentru dezvoltarea colaborării cu toate statele, fără nici o deosebire, pe baza principiilor deplinei egalități în drepturi, a respectului independenței și suveranității, neamestecului în treburile interne și respectarea dreptului fiecărui popor la dezvoltarea liberă, independentă, așa cum o dorește. (Aplauze puternice, prelungește).

Sîntem hotărîți să participăm activ, cu toate forțele, la înfăptuirea dezarmării și, în primul rînd, a dezarmării nucleare, pentru o lume fără arme, fără războaie, să acționăm pentru o Europă unită în diversitatea orînduirilor sociale, pentru o nouă ordine economică internațională. Împărțită în mai multe grupări, Europa nu-și poate îndeplini misiunea sa. Este necesară o Europă unită în diversitatea orînduirilor sociale, a concepțiilor filozofice și politice, o Europă a națiunilor libere, independente, care să acționeze într-o deplină unitate pentru progresul economic-social, pentru dezarmare, pentru pace, pentru o lume mai dreaptă și mai bună. (Vii aplauze). Numai o Europă unită poate avea un rol important și poate să aducă o contribuție mai însemnată la soluționarea marilor probleme ale vieții mondiale, la realizarea unei lumi în care fiecare națiune să se dezvolte corespunzător voinței sale, a unei lumi a progresului, păcii și colaborării! (Urale și aplauze îndelungate; se scandează „Ceaulescu și poporul!”).

Doresc, de asemenea, să reafirm hotărîrea țării noastre de a acționa și în viitor, cu toate forțele, pentru întărirea unității și solidarității tuturor țărilor socialiste. Trebuie să avem permanent în vedere că numai împreună, într-o deplină solidaritate, putem să făurim socialismul, iar noi, în România, putem să înfăptuim Programul partidului nostru. Singur, nici un popor — deci nici poporul nostru — nu poate să aibă siguranța mersului înainte, a victoriei socialismului. Socialismul nu poate fi decît rodul luptei unite a tuturor forțelor, a tuturor popoarelor ce au pășit pe calea socialismului, a oamenilor de pretutindeni care doresc o lume mai bună, o lume a dreptății sociale. (Aplauze și urale puternice, prelungește).

Îată de ce solidaritatea și colaborarea constituie o cerință obiectivă a dezvoltării pe calea socialismului și comunismului! Să realizăm aceasta pornind de la principiile unei unități noi, ale egalității, ale respectării dreptului fiecărui partid și popor de a aplica legăturile generale, socialismul științific, corespunzător condițiilor din fiecare țară! Să realizăm o puternică unitate bazată pe națiuni libere, socialiste și independente, în care fiecare construieste socialismul cu poporul și pentru popor! (Aplauze și urale puternice, prelungește; se scandează „Ceaulescu și poporul!”).

De asemenea, este necesar să acționăm și în continuare pentru întărirea colaborării și solidarității cu partidele comuniste și muncitorești, cu partidele socialiste și social-democrate, cu alte forțe democratice și progresiste, deoarece — și pe plan internațional mai larg — nici un partid nu poate merge singur în marea luptă pentru progres, pentru pace, pentru victoria noli orînduirii sociale. Unitatea mișcării comuniste și muncitorești, pe principii noi, de egalitate, constituie și acum, ca și în trecut, o necesitate vitală, o lege a dezvoltării economico-sociale, a mersului înainte spre socialism.

Lozincă lăsată de făuritorii socialismului științific „Proletarii din toate țările, uniți-vă!” continuă să fie actuală. Este adevărat, ea

trebuie să capete acum un caracter mult mai larg, să se adreseze atît proletariatului, dar și țărînilor, intelectualilor, popoarelor asuprite de pretutindeni, tuturor celor care doresc o viață mai dreaptă și mai bună, care doresc pacea, de a se uni într-un mare front al libertății și progresului, al luptei pentru o lume fără arme, fără războaie, o lume a dreptății sociale și naționale. (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaulescu — pace!”).

Încă o dată, doresc să reafirm încrederea și convingerea poporului nostru că, deși situația mondială continuă să fie complexă și gravă, în lume sînt suficiente forțe care, acționînd unite, pot schimba cursul evenimentelor, pot impune o politică nouă, o nouă gândire în toate domeniile, pot impune dezarmarea, pacea, respectarea dreptului fiecărei națiuni la o viață mai bună, liberă, independentă, pot asigura conviețuirea în pace a întregii omeniri! (Aplauze și urale puternice, prelungește).

Încheind lucrările marelui nostru forum democratic, să ne luăm angajamentul de a nu precupeți nici un efort și de a face totul pentru înfăptuirea neabătută a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și de înaltă calitate, spre visul de aur spre comunism! (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!” „Ceaulescu — P.C.R.”).

Să împlinim cea de-a 45-a aniversare a revoluției de eliberare națională și socială, antifascistă și antimperialistă, Congresul al XIV-lea al partidului cu noi și noi realizări în toate domeniile de activitate! (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!” „Ceaulescu — P.C.R.”).

Încă o dată doresc să subliniez că se impune să acționăm cu toată hotărîrea pentru perfecționarea și ridicarea nivelului activității ideologice, politice, științifice, educative, de formare a omului nou, constructor conștient al socialismului și comunismului. Să educăm tineretul, întregul nostru popor în spiritul luptei și abnegației revoluționare, de a nu se teme și de a nu da înapoi în fața nici unor greutăți!

Aș dori, și în acest cadru, să repet unele versuri pe care le-am mai spus în alte împrejurări:

„Cei ce se luptă murmurînd,
De s-ar lupta și-n primul rînd,
Ei tot atît de buni ne par
Ca oriicare laș jugar!
Murmurî, azi, și oriicînd,
Ei plînsed în zădar!”

Avem nevoie de luptători revoluționari, nu de oameni care se tînguie, cărora le este teamă de luptă și de greutăți. Comuniștii nu au dat înapoi în fața nici unei greutăți și sînt hotărîți să facă totul pentru a asigura victoria socialismului și comunismului în România! (Aplauze și urale puternice, prelungește; se scandează „Ceaulescu și poporul!” „Ceaulescu — P.C.R.”).

Trăim în alte împrejurări istorice, în care poporul este stăpîn pe destinele sale, dar spiritul de luptă, de sacrificiu nu trebuie și nu poate să dispară. Dimpotrivă, el trebuie să devină tot mai puternic, pentru a asigura înfrîngerea oricăror greutăți și înaintarea fermă spre visul de aur.

Pornim — după cum am menționat în expunerea mea — la un drum nou, lung, de muncă și luptă, la un drum glorios. Să facem astfel încît, prin muncă unită a întregului popor, sub conducerea partidului, să-l străbătem într-un timp cit mai scurt și cu rezultate cit mai bune și să ajungem la cele mai înalte piscuri, la realizarea visului de aur — societatea comunistă! (Aplauze și urale puternice; se

scandează îndelung „Ceaulescu — P.C.R.” „Ceaulescu, eroism — România, comunism!”).

Pe baza hotărîrilor pe care le-am adoptat, în deplină unanimitate, nu pornim la un marș triumfal, ci la un drum de luptă și muncă revoluționară.

Să întărim continuu unitatea partidului, spiritul revoluționar, unitatea întregului popor — această reprezentînd garanția victoriei în lupta pentru socialism, pentru comunism! (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!” „Ceaulescu — P.C.R.”).

Subliniez, încă o dată, necesitatea de a acționa în toate împrejurările ca adevărați revoluționari, în spiritul înaltei răspunderi față de partid, față de popor, față de cauza socialismului și comunismului, față de independența și suveranitatea României! (Aplauze și urale puternice, prelungește; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!” „Ceaulescu — P.C.R.”).

Îmi exprim deplina convingere că toți participanții la lucrările înaltului nostru forum democratic, întregul activ de partid și de stat, toți oamenii muncii, întregul nostru popor vor acționa într-o deplină unitate și vor asigura realizarea în cele mai bune condiții a tuturor planurilor și programelor de dezvoltare a patriei noastre. La sfîrșitul acestui cîcinal, în sfîrșitul celui de-al 9-lea cîcinal, și, mai cu seamă, în anul 2000 vom putea să primim cu îndreptățită mindrie și să afirmăm că ceea ce ne-am propus în 1988, în ajunul celei de-a 70-a aniversări a creării statului național unitar, s-a realizat; că la cea de-a 80-a aniversare a statului național unitar și la 400 de ani de la unirea de către Mihai Viteazul a țărilor românești, România va fi o țară puternic dezvoltată, socialistă, ridicată pe înaltele piscuri, înaintînd spre visul de aur spre comunism!

(Urale și aplauze puternice; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!” „Ceaulescu — eroism, România — comunism!”).

Deși mai avem o lună pînă la încheierea acestui an și începerea noului an, doresc să vă adresez tuturor, întregului activ de partid și de stat, întregului nostru popor cele mai bune urări, precum și urarea ca anul 1989 să aducă noi și noi satisfacții, noi și noi împliniri în toate domeniile, să ducă la ridicarea continuă a bunăstării și fericirii întregii noastre națiuni! (Urale și aplauze puternice, prelungește; se scandează îndelung „Ceaulescu — La mulți ani!”).

Adresez tuturor participanților la înaltul forum democratic, întregului nostru popor urarea de noi și noi succese în toate domeniile, multă sănătate și fericire! (Urale și aplauze puternice; se scandează îndelung „Ceaulescu — P.C.R.” „Ceaulescu și poporul!”).

Declar închise lucrările marelui nostru forum democratic.

Trăiască Partidul Comunist Român — forța politică conducătoare, centrul vital al națiunii noastre socialiste! (Urale și aplauze puternice, prelungește; se scandează îndelung „Ceaulescu — P.C.R.” „Ceaulescu și poporul!”).

Glorie marelui nostru popor, liber și independent! Viață veșnică — în fericire, în comunism! (Urale și aplauze puternice, prelungește; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!” „Ceaulescu — eroism, România — comunism!”).

Să triumfe pacea și colaborarea între toate popoarele lumii! (Urale și aplauze puternice, prelungește. Se scandează îndelung „Ceaulescu — P.C.R.” „Ceaulescu și poporul!” „Ceaulescu — pace!” „Stîmna noastră și mindria — Ceaulescu, România!”).

Toți cei prezenți în sală se ridică în picioare și ovacionează în delung, într-o atmosferă de puternică însuflețire și strînsă unitate, pentru Partidul Comunist Român, pentru secretarul general al partidului, președintele Republicii Socialiste România, tovarășu Nicolae Ceaulescu.

70 DE ANI DE LA FĂURIREA STATULUI NAȚIONAL UNITAR ROMÂN

MĂREAȚĂ IZBÎNDĂ A POPORULUI, PIATRĂ DE HOTAR ÎN DEZVOLTAREA ROMÂNIEI

La 1 Decembrie 1918, prin hotărîrea maselor populare, a poporului, Transilvania s-a unit cu România, constituind statul național unitar român. Realizarea acestui vis secular al poporului nostru a deschis o nouă eră în dezvoltarea României, în ridicarea sa pe noi trepte de progres și civilizație. S-au creat condiții mai bune pentru o largă dezvoltare a forțelor de producție, a industriei și a celorlalte sectoare, pentru realizarea unor reforme democratice, sociale.

NICOLAE CEAUȘESCU

Se împlinesc astăzi șapte decenii de la istorica adunare națională de la Alba Iulia, care, în consens cu voința întregului popor român, a proclamat unirea, pentru toate veacurile, a Transilvaniei cu România; s-a desăvîrșit astfel, prin lupta eroică a poporului, procesul făuririi statului național unitar român, împlinindu-se un ideal ce străbate întreaga existență a poporului nostru. Așa cum se arată în magistrala expunere prezentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu în deschiderea ședinței comune a Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a organismelor democratice și organiza-

„Cheia de boltă a edificiului național”

Lupta românilor pentru unitate națională-etalată a fost cu îndreptărire asemuită cu o coloană înfrîntă care străbate întreaga existență multimilenară a poporului român. N-a fost singura coloană pe care se sprijina edificiul istoriei românești; îngrămădate cu idealul unității, puterice și înalte ca și aceasta, au fost alte coloane: dăinuirea neîntreruptă în vatra strămoșească, setea de dreptate și libertate, voința de a trăi liber, singur stăpîn pe soarta sa, vocația păcii, colaborării și prieteniei.

Îndreptătit era idealul unității, căci aici, în vatra dădăci străbună, trăiau din adîncuri de vreme, înfrății cu muntele, cu dealurile și cîmpurile țării, cu codrii și mîrșile ei, filii unuia și aceluiași popor cu o veche și nobilă obîrșie, ce a împlinit, prin milenii, un mare destin istoric, luptînd ca nici un altul pentru apărarea gîlei străbune, pentru păstrarea ființei sale de neam; aici, de-o parte și de alta a Carpaților, prină departe, trăiau și munceau filii unuia și aceluiași popor, vorbind aceeași limbă, avînd aceleași datini și obiceiuri, același popor și aceeași lege, față de care a dovedit un impresionant atașament pentru că le-a socotit mereu expresia identității sale proprii. Despre acest atașament vorbea cu romani și-l lepădă legea și dătinile moștenite de la străbuni.

Conștiința unității de neam — aflîndu-și ilustrare în însuși numele pe care și l-a dat sieși poporul nostru, român chemîndu-se — a fost temelia tracăică pe care s-au clădit și întărit necontenit între români ample legături politice, economice, comerciale, demografice, culturale, pe deasupra hotarelor nedrepte ridicate între ei de vicistudinile secolelor. Mîntîile clarvăzătoare au înțeles că țările române „nu pot fi” una fără alta, că libertatea lor poate fi păstrată numai împreună. Pe o asemenea temelie s-a înălțat, cu aproape patru veacuri în urmă, lăptărea înfrățire a lui Mihai Viteazul — unirea tuturor românilor sub unul și același dădăci dintr-o veacuri. La 1600, la cîmpia dintr-o veacuri, s-au reunit pînă pe cîte douăzeci de țări surori: vulturul muntean, leii transilvani, zimbul moldav. Mîndră și dăltătoare de vii speranțe era înfrățirea, dar neputerica românilor și-au întezit uneltirile, și-au unit puterile, reușind să-l plardă mîșlește pe Mihai Viteazul. Și dacă atunci au rămas români săraci de dînsul, cum memorabil scria conchiarul, ei s-au îmbogățit cu întesurile adînci, cu neputericii mesaj al înfrățirii sale. Și dacă unirea, realizată prin viteza lui acbie, sub loviturile dinfrății s-a desfructat la suveranitate, în adîncul inimilor românești era a rămas mereu vie și s-a întărit necontenit, deceniu după deceniu și secol după secol. Astfel înfrățirea a devenit treaptă „cheia de boltă a edificiului național”, singura cale prin care românii își puteau asigura propășirea și dezvoltarea firească, își puteau împlini misiunea cu care li s-a înscris în istoria în aceste părți de lume. De aceea, mai mult decît orice alt ideal, unirea a concentrat în neîntreruptă cursă a vremii eforturile poporului român, fiind înscrisă pe ființele tuturor preoților și acțiunilor sale. Cărturarii au adus mereu,

în lucrările lor, noi argumente ale unității românești, asocietile revoluționare, culturale, științifice au proclamat-o drept intuiți tel al acțiunii lor, mișcările politico-sociale au înscris-o pe flămuriile lor de luptă. Tăria de nebruit a idealului unității venea cu deosebire însă din faptul că era instăpînit în milioane de inimi și conștiințe, că era adînc gravat în sufletul poporului, care lega de unire toate speranțele sale de dreptate și libertate, de viață mai bună, mai prosperă, demnă. De forța uriașă a poporului s-au izbit ca de un zid și s-au sfărîmat toate încercările și urzile neputericiiilor românilor, cu deosebire ale marilor imperii hrăpărețe, sub a căror dominanță se aflau întinse părți ale pămîntului românesc. Așa s-a înfrînt la 1859, cînd, sub conducerea unei strălucite pleiade de oameni politici patrioți, poporul român a zădărnicit toate strădaniile forțelor externe ostile unității, alegînd în mintele sale cauzele ale Musatînilor și Basarabilor unul și același domn, ce încarna năzuința lor de unire: Alexandru Ioan Cuza. Atunci, la căldura marelui dor național, grănița de pe Milcov a dispărut ca suflata de vînt peste undele „pietății fără putere” români prinzîndu-se într-o mare și impresionantă horă a frăției. Act energic al voinței naționale, unirea din 1859 a sporit încrederea poporului român în forțele proprii, în capacitatea sa de a birui — prin unitatea de gîndire și acțiune a fililor săi, prin statornicie față de idealurile-l legitime — toate obstacolele, reprezentîndu-melia pe care s-au clădit toate înfrățirile sale ulterioare. Între acestea — marea, istorică a fost izbînda de la 9 Mai 1877, cînd, prin votul parlamentului român, numele scump al României s-a înscris pentru totdeauna în buchetul statelor suverane ale lumii. Proclamarea independenței naționale a fost pecetluită pe cîmpurile de luptă ale războiului ruso-romano-otoman, ostașii României acoperindu-se de glorie nemuritoare, arătînd lumii cît insufletire, cît abnegație și dăruire patriotică poate naște conștiința legitimității unui ideal, cîte uriașe energii poate mobiliza încrederea în dreptatea unei cauze. Dar războiul eric al independenței a marcat un fapt cu profunde înțelesuri: anume că peste fronturile vremelnice, înfrățite prin forța balonetelor și menținute prin aceleași mijloace, fratele-i tot frate, că mai puternic și mai înalt decît Carpații era sentimentul lui al apartenenței românilor la o unică și mare familie, la o unică națiune. Tocmai de aceea purtarea războiului de independență a fost înțeleasă de românii de pretutindeni ca suprema datorie a celui care hotărîtor al existenței poporului. Iar pe această convingere s-a plămădit acea uriașă mișcare la scară întregului pămînt românesc, de sprijinire a înzestrărilor armatei, de susținere a efortului de război, de ajutorare a răniților — mișcare care și-a aflat suprema expresie în participarea cu arma în mînă a mii și mii de voluntari români din teritoriile aflate sub stăpînire străină în tranșeele războiului de independență, cu convingerea că din însinguratele cîmpuri de la Plevna, Grivița, Rahova și Vidin se va înalța însăși libertatea României, fapt de importanță capitală pentru viitorul tuturor românilor. Căuza ostașului român devenise o cauză generală română, cum scria un ziar al epocii, iar modul în care a fost slujită această cauză de către foști români a dat noi temeiuri încrederei în apropierea momentului istoric al unității. Iar acest moment a venit în anul greu, eroic 1918.

șilor de masă și obștești, nici un fel de obstacole nu au putut împiedica formarea poporului și națiunii române, a statului național unitar, dezvoltarea României pe calea progresului și civilizației. Nici o piedică nu ne-a putut sta în cale pentru că acest ideal era drept și legitim, reprezentînd expresia unei legități istorice, a unei necesități obiective a mersului înainte al societății. El s-a împlinit prin lupta și jertfa multor generații, pentru care unitatea și independența, îngrămădate cu dreptatea socială au reprezentat supremele obiective ale muncii și vieții lor.

ungare, arătînd astfel că acestea nu erau expresia nevoilor și vîrurilor locuitorilor săi, ci prelungiri ale unui trecut de cruntă prigonire și oprinare națională, unele unei odioase politici de stat ce urmărea deznationalizarea românilor și, prin aceasta, modificarea caracterului etnic al acestui străvechi pămînt românesc. Ca suflata de vînt, au dispărut, în saie, comune și orașe, în cercuri și comitate, vechile autorități habsburgice, în locul lor fiind alese organe administrative noi, care reflectau conștința și voința etnică. Transilvania devenind, și sub raportul structurii politico-administrative, ceea ce era prin istoria și prin oamenii săi — o țară românească.

Sensul evenimentelor era, astfel, limpede: în numele dreptului de a dispune liber de soarta lor, de a hotărî de sine stăturat asupra prezentului și viitorului lor, românii transilvăneni se desfructau din lanțurile unei dominații crude, care li silise să-și cheltuiască energiile în lupta pentru salvarea ființei lor de neam grav primejduite și care atentase brutal la ceea ce are mai scump orice popor — identitatea sa națională; pentru ca poporul să-și afirme voința sa suverană a fost convocată la Alba Iulia, la 1 Decembrie 1918, Marea Adunare Națională.

Prin alegeri libere de orice amestec și înfrîngere străină, desfășurate pe întreg cuprinsul Transilvaniei, în toate circumscriptiile electorale, prin asigurarea reprezentării corespunzătoare tuturor asociațiilor, institutiilor și așezămintelor economice, culturale, școlare, religioase, a partidelor politice ale poporului transilvănean, desemnarea delegațiilor pentru Marea Adunare Națională a constituit prima manifestare cu adevărat liberă a voinței obștești românești din Transilvania, în cadrul căreia această s-a rostit și a fost reprezentată conform dezideratelor sale. Marea Adunare Națională a fost astfel constituită pe baze democratice largi, ca emană a voinței milioanei și milioanei de oameni care, ceea ce a conferit lucrărilor ei legitimitate politică și juridică, girul unanim al poporului. Fiind rodul consensului național, hotărîrile de la Alba Iulia au reprezentat actul suprem în care s-au înfrîngut simțămîntele, idealurile și vîrurile tuturor românilor transilvăneni, înscindîndu-se în paginile istoriei cu lîtera de aur a documentelor izvorite din inima și conștiința unui întreg popor.

Marea lecție a unității

Încheierea procesului de făurire a statului național unitar a reprezentat o adevărată piatră de hotar în istoria României. Însămănțarea deosebită a acestui act constă în faptul că după Unirea cea Mare poporul român nu a mai fost obligat să se consacre o bună parte a energiei sale luptei pentru apărarea ființei sale naționale, grav amenințate de politica deznationalizatoare promovată cu brutalitate în teritoriile românești foste sub dominație străină, ci a folosit marile sale resurse și capacități creatoare pentru asigurarea dezvoltării și progresului său economic-social. În statul național unitar român au fost promulgate ample reforme politice și economice-sociale care au deschis largi căi de creștere mai accelerată a forțelor de producție, de punere în valoare a resurselor naturale ale țării în folosul dezvoltării proprii, de fructificare a potențialului de gîndire, inițiativă și acțiune al poporului. Toate acestea s-au răsfrînt favorabil asupra tuturor domeniilor de activitate, înregistrîndu-se ritmuri de dezvoltare mai alerte, realizîndu-se importante progrese în industrie, în știință, învățămînt și cultură.

O deosebită însemnătate a avut faptul că prin Unirea cea Mare creștea rolul forțelor revoluționare, democratice, progresiste în viața societății, amplificîndu-se capacitatea lor de a inițieri cursul evenimentelor, evoluția acestora. A avut loc o impresionantă sporire a potențialului de acțiune și de luptă al clasei muncitoare, fapt ilustrat de purtarea unor bătălii sociale de o amplitudine și intensitate fără precedent. În aceste împrejurări, un eveniment decisiv pentru desfășurarea luptei revoluționare din țara noastră l-a constituit făurirea partidului comunist la istoricul Congres din mai 1921. S-a realizat atunci practic unificarea politică a mișcărilor muncitorești din țara noastră, înmă-

Că lucrurile stăteau astfel a arătat-o și prezența impunătoare, la Alba Iulia, a aproape două sute de mii de români. Adînc pătruns de adevărul că „în cetatea istorică a neamului românesc” se vor pune pentru veacuri temelile unui viitor mai bun pentru întregul popor, din toate colturile Transilvaniei s-au îndreptat spre Alba Iulia mii și mii de țărani, muncitori, intelectuali, meseriași, funcționari, soldați. Precum torențele de primăvară ce se adună în riuri și apoi în iluvii ce se varsă în necuprînsa mare, colanțele satelor, comunelor, orașelor, comitatelor s-au îndreptat spre orașul Unității, alcătuiind aici acea multime impresionantă care a dat caracter plebiscitar, prin prezența sa, hotărîrilor adoptate de Marea Adunare Națională. Caracterul plebiscitar al adunării a fost întărit de sutele și sutele de „credenționale” înmînate de obștea satelor, comunelor și orașelor delegațiilor care li reprezentau la Alba Iulia. Credenționalele care sînt adevărat „vistișieru” de gînduri și simțămînt românești, căci în ele se arată că locuitorii așezărilor respective le-au încredințat delegaților lor, din îndemn propriu și fără nici o ademenire sau înfrîngere străină, mandatul de a merge la Alba Iulia, a lua parte la lucrările Marii Adunări Naționale și a adera la hotărîrile ce urmau a fi adoptate. Adeseori, în aceste credenționale se preciza că delegații aveau un mandat unic: acela de a vota pentru unire — și numai pentru unire —, orice altă hotărîre nefiind „obligatorie” pentru el. Totodată, caracterul plebiscitar al adunării de la Alba Iulia a fost sporit de multele telegramme de adeziune trimise adunării de pe întreg cuprinsul Transilvaniei, prin care „Mărita Adunare Națională” era instăpînită că pe Cîmpul lui Horea se aflau cu inima toți românii, că una singură era dorința și voința lor — Unirea. În aceeași zi de 1 Decembrie 1918, de altfel, întreg cuprinsul transilvan a fost împlinit de numeroase adunări locale și întregul nostru comunist și a celorlalte forțe democratice de a determina o nouă politică în viața României.

Marea lecție a unității, pusă cu forță în relief de demonstrația de la 1 Mai 1939, a slujit ca un permanent model și îndemn în activitatea desfășurată de partid în perioada următoare. O perioadă zbucimată și tragică, de-a lungul căreia, sub presiunea brutală a nazismului și a acoliților săi, România a fost nevoită să consimtă la dureroase cesiuni teritoriale, fiind apoi aruncată în războiul hiltierist. În acele grele împrejurări, partidul a arătat singura cale de salvare a țării, elaborînd o strategie de luptă suplă și realistă, la temelia căreia se aflau efortul, acțiunea proprie ale poporului, unitatea sa de simțire și faptă. Pe acest făgă, prin acțiunea stăruitoare a partidului și în jurul partidului, s-a structurat cea mai vastă coaliție de forțe sociale din istoria țării, s-a realizat consensul național cu privire la creșterea, prin luptă și jertfă, a unui nou destin țării. Însămănțarea uriașă a unității de acțiune a poporului, înfrățirea de partid, a fost confirmată de desfășurarea victorioasă a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antimonopolistă, cînd armata țării, întregul popor s-au ridicat la luptă, ca un singur om, conferind înscușcării din August 1944 caracterul unui adevărat război popular.

Pe drumul deschis atunci, avînd în partid un demn și clarvăzător călduz, poporul român a înfrățit transformări revoluționare de o amplitudine și profunzime fără precedent, înlăturînd rînduiriile întemelte pe exploatare și aspirare, trecînd cu toate forțele la edificarea noul orînduirii. În desfășurarea acestui proces revoluționar, un moment hotărîtor l-au constituit lucrările și hotărîrile marelui forum comunist din iulie 1965 — Congresul al IX-lea al partidului — cînd, prin vrerea unanimă a comunistilor, a tuturor oamenilor muncii din țara noastră, în suprema funcție de conducere în partid a fost ales tovarășul Nicolae Ceaușescu, ilustrul revoluționar patriot, a cărui muncă și viață se identifică cu lupta și activitatea partidului pentru triumful unei noi orînduirii — mai bune și mai drepte — pe pămîntul românesc.

„Partidul — Ceaușescu — România”

Reunind peste 20.000 de muncitori, intelectuali, meseriași, exprimînd limpede marile comandamente ale aceluiași moment istoric — acțiunea hotărîră și unită a tuturor celor cărora le erau aproape de inimă libertatea și integritatea patriei — această viguroasă bătălie revoluționară a afirmat cu putere, alături de alte lupte ale muncitorimii române, așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în deschiderea lucrărilor ședinței comune a Plenarei C.C. al P.C.R., a organismelor democratice și organizatiilor de masă și obștești, capacitatea clasei muncitoare, a întregului nostru comunist și a celorlalte forțe democratice de a determina o nouă politică în viața României.

Uriașă însemnătate a Congresului al IX-lea al partidului se vedește în bilanțul adevărat istoric al etapei pe care a inaugurat-o. Cu exemplară consecvență, manifestîndu-se deplină încredere în energiile creatoare ale poporului, în posibilitățile sale de a înfrăți ample programe de transformare revoluționară a societății, s-au pus în lucrare în această perioadă cele mai cutezătoare strategii de dezvoltare economică și cultural-educativă, întînd spre edificarea unei conștiințe înaintate, revoluționare, a unui om nou, adînc pătruns de drepturile și îndatoririle sale, hotărîră și-și consacra toate forțele înfrățirii patriei pe noi trepte de progres și civilizație. Anii care au trecut de la Congresul al IX-lea au reprezentat perioada în care s-a redat poporului român istoria sa autentică, cu luminile și umbrele ei, evidențiîndu-se marile sale lecții și învățăminte, rolul său de factor deciziv în înfrățirea conștiinței de sine a poporului, în înțelegerea marilor răspunderi pe care generațiile de astăzi le au altă față de trecut, cît și față de viitor.

Ca un corolar al tuturor acestor profaceri și înfrățiri, s-a întărit necontenit coeziunea societății socialiste românești, unitatea întregului popor în jurul partidului, al secretariatului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Acestei realități a zilelor noastre îi dau expresie faptele de muncă ale țării, hotărîrea cu care toți oamenii muncii din țara noastră, fără deosebire de naționalitate, acționează pentru înfrățirea politică a partidului, în care văd propria lor politică, singura în măsură să asigure ridicarea țării pe noi trepte de progres și civilizație. Acestei realități a zilelor noastre îi dau expresie încrederea și optimismul cu care întregul popor privește viitorul, ziua de mine a țării, cu convingerea că acestea vor fi mai bogate, mai rodnice, mai pline de izbîzni spre binele, glorie și demnitate României socialiste.

O fericită coincidență face ca sărbătorirea gloriosului jubileu de șapte decenii de la făurirea statului național unitar român să aibă loc în imediată apropiere a zilelor în care s-au desfășurat lucrările ședinței comune a Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a organismelor democratice și organizațiilor de masă și obștești — eveniment de istorică însemnătate în viața partidului și poporului. Pe masa de lucru a țării se află expunerea rostită cu acest prilej de secretarul general al partidului, amplă și profundă analiză științifică a stadiului actual de edificare a noul orînduirii, a realizărilor istorice obținute de poporul nostru în anii construcției socialiste, cu deosebire după Congresul al IX-lea al partidului, a direcțiilor dezvoltării țării în perioada următoare. Constituind o contribuție de însemnabilă valoare la îmbogățirea patrimoniului gîndirii și practicii revoluționare, ideile, tezele și orientările cuprinse în expunere alcătuiesc un autentic program de muncă și acțiune revoluționară, care stă la baza întregii activități de pregătire și desfășurare, în cursul anului viitor, al Congresului al XIV-lea al P.C.R., a noului plan cincinal 1991-1995 și a programului de dezvoltare, pînă în anul 2000, a României socialiste. La o 70-a aniversare a Marii sale Uniri, poporul român aduce, prin gînd și fapte vibrante, omagii sau acestei istorice înfrățiri, avînd privirile atînte cu legitimă încredere spre viitor, un viitor de măreție, glorie și demnitate socialistă.

S-a desfășurat și se desfășoară o vastă activitate politico-ideologică și cultural-educativă, întînd spre edificarea unei conștiințe înaintate, revoluționare, a unui om nou, adînc pătruns de drepturile și îndatoririle sale, hotărîră și-și consacra toate forțele înfrățirii patriei pe noi trepte de progres și civilizație. Anii care au trecut de la Congresul al IX-lea au reprezentat perioada în care s-a redat poporului român istoria sa autentică, cu luminile și umbrele ei, evidențiîndu-se marile sale lecții și învățăminte, rolul său de factor deciziv în înfrățirea conștiinței de sine a poporului, în înțelegerea marilor răspunderi pe care generațiile de astăzi le au altă față de trecut, cît și față de viitor.

Ca un corolar al tuturor acestor profaceri și înfrățiri, s-a întărit necontenit coeziunea societății socialiste românești, unitatea întregului popor în jurul partidului, al secretariatului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Acestei realități a zilelor noastre îi dau expresie faptele de muncă ale țării, hotărîrea cu care toți oamenii muncii din țara noastră, fără deosebire de naționalitate, acționează pentru înfrățirea politică a partidului, în care văd propria lor politică, singura în măsură să asigure ridicarea țării pe noi trepte de progres și civilizație. Acestei realități a zilelor noastre îi dau expresie încrederea și optimismul cu care întregul popor privește viitorul, ziua de mine a țării, cu convingerea că acestea vor fi mai bogate, mai rodnice, mai pline de izbîzni spre binele, glorie și demnitate României socialiste.

Silvia ACHIM

„Ziua în care s-a rostit istoria”

„Scria un ziar din acel an, că de la un capăt la altul al Europei se dărimă tronuri, se sfărîmă acceptre, se desfract imperii putrede, clădite prin rapțiuni și anexiuni și menținute prin teroarea armelor, se rescrie, sub semnul dreptății, harta Europei. În uriașă luptă prin care se zămisleau

aceste profunde prefaceri se afla în primele rînduri poporul român, în întregul său, dar în primul rînd românii aflați sub dominație străină. În Transilvania, o autentică revoluție națională a măturat în octombrie-noiembrie 1918 vechile și nedreptele alcătuirii ale administrației austro-

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, președintele Frontului Democrației și Unității Socialiste, miercuri, 30 noiembrie, a avut loc Plenara Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste.

stărilor activitatea des-
silită județene, mu-
nești și comunale ale
anizantele de mase și
mobilității populației
tegoriilor de oameni
deplinărilor sarcinilor
curs, în infăptu-
mărilor, înundărilor
modernizării, în pro-
ducție, de ridicare a
calitativ și de com-
dorelor, de sporire
nomice în toate sec-

plănuiră au aprobat,
documentele înscrise
ei a planelor, precum
ei a Consiliului Na-
tional Democratiei și
te.

deosebită insufie-
cuvintului tovarășul
VĂSESCU, secretar
Comitetului Na-
ționale Republicii So-
a, președinte Fron-

tului Democratiei și Unității Socia-
liste.

Cuvântarea tovarășului
VĂSESCU a fost urmată
cu viu interes și deplină aplau-
zând, fiind subliniată în repetate rinduri
cu îndelungi aplauze.

Atmosfera entuziastă, de puternică
înălțare patriotică, care s-a des-
fășurat la lucrările plene a Ilustra-
tărilor, în mod pregnant unitatea de
nezdărnici a întregii noastre na-
tăni în jurul partidului, al secre-
tărilor, general, măreția una-
nă a tuturor lucrărilor muncii de
a transpune exemplar în practică
obiectivele stabilite de Congresul al
XIII-lea și Conferința Națională ale
1957, de a-și spori eforturile
în creșterea producției materiale
a patriei noastre socialiste, ridicări
ei pe trepte tot mai înalte de pro-
gres și civilizație.

Încheierea lucrărilor plene a
a fost înțelesă înaltul Frontului De-
mocratiei și Unității Socialiste — „E-
scris pe tricolor unire !”.

[illegible]

